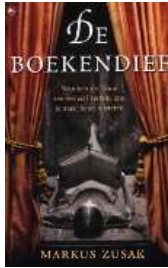


De boekendief (Zusak, Markus)



De Australische auteur Markus Zusak (°1975) debuteerde in 1999 met de succesvolle jeugdroman *The Underdog* en kende veel succes met zijn werk als jeugdauteur. Met *De boekendief* (*The Book Thief*, 2005) probeerde Zusak voor het eerst voor een volwassen lezerspubliek te schrijven. Na de publicatie bleek echter al snel dat ook jongeren *De boekendief* graag lezen en het boek werd in juni 2008 bekroond met een Zilveren Zoen, een literatuurprijs die jaarlijks door de CPNB wordt toegekend aan de beste twee boeken voor jongeren ouder dan twaalf.

De boekendief vertelt het verhaal van Liesel Meminger die tijdens de Tweede Wereldoorlog in Duitsland bij Hans en Rosa Hubermann als weeskind wordt ondergebracht. De zachtaardige Hans Hubermann leert Liesel 's nachts lezen als troost omdat ze gekweld wordt door nachtmerries veroorzaakt door het recente overlijden van haar broertje. Hans Hubermann weigert om zich lid te maken van de nazipartij omdat hij het niet eens is met het nazigedachtegoed en dit ten koste van zijn werk en sociale aanzien in de buurt. De gevolgen van de Tweede Wereldoorlog worden voor de Hubermanns en Liesel pas echt voelbaar wanneer ze de joodse Max Vandenburg helpen onderduiken in hun huis. *De boekendief* gaat over de kracht van woorden en hoe woorden aan de ene kant op een destructieve manier de bevolking van nazi-Duitsland konden manipuleren tijdens de Tweede Wereldoorlog, maar aan de andere kant voor mensen zoals Liesel en Max in de vorm van literatuur een troostende kracht uitoefenen.

De boekendief is niet het zoveelste boek over de Tweede Wereldoorlog, maar is erg vernieuwend door de speciale structuur van het boek en het hartverwarmende vertelperspectief van de Dood.

Het korte maar wonderbare leven van Oscar Wao (Díaz, Junot)

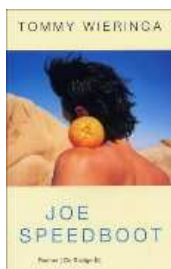


Junot Díaz is afkomstig van de Dominicaanse Republiek en verhuisde op zijn zesde samen met zijn ouders naar de VS. In 1996 debuteerde Díaz met de verhalenbundel *Drown (Los Boys)* en de auteur werd uitgeroepen tot een van de literaire beloftes van de twintigste eeuw. Elf jaar na de publicatie van *Drown* verscheen *The Brief Wondrous Life of Oscar Wao* (2007) waarmee Junot Díaz de Pulitzer Prize for Fiction 2008 won.

In *Het korte maar wonderbare leven van Oscar Wao* vertelt Yunió het verhaal van de sciencefiction & fantasy-nerd Oscar die opgroeit in New Jersey en kampt met overgewicht. Oscar en zijn familie worden geteisterd door de zogenaamde ‘fukú’, een vloek die de grootvader van Oscar in de Dominicaanse Republiek op zijn hals haalde door zijn dochter te willen beschermen voor dictator Trujillo. Deze vloek teistert de familie van Oscar zeven generaties lang. Oscar wordt steeds hopeloos verliefd, maar heeft geen succes bij het andere geslacht tot hij tijdens een bezoek aan zijn grootmoeder La Inca in de Dominicaanse Republiek een relatie krijgt met de prostituee Ybon, maar zij blijkt het vriendinnetje van een gangster te zijn. Beli, Oscars moeder, is in haar jeugd mishandeld geweest door haar pleegouders en kreeg later een affaire met de man van dictator Trujillo’s zus, wat haar bijna haar leven kostte. Beli laat haar traumatische verleden achter zich wanneer ze van de Dominicaanse Republiek naar de Verenigde Staten emigreert. Op latere leeftijd krijgt Beli kanker en deze verbitterde vrouw maakt het leven van haar dochter Lola, die aangerand werd door een familiebekende, erg moeilijk. Lola gaat vervolgens een tijdje bij La Inca wonen in de Dominicaanse Republiek waardoor de banden met haar Dominicaanse origine versterkt worden.

Het korte maar wonderbare leven van Oscar Wao is een mooie familiesaga en leerrijke roman over de geschiedenis en de cultuur van de Dominicaanse Republiek. In zijn roman geeft Díaz een vernieuwende en moderne portrettering van immigranten en kinderen van immigranten. Junot Díaz hanteert een speciale en experimentele structuur en schrijfstijl waarbij uitgebreide voetnoten de geschiedenis van de Dominicaanse Republiek verduidelijken, maar waarin ook humoristische opmerkingen worden gegeven en als het ware een tweede verhaal vormen naast het hoofdverhaal.

***Joe Speedboot* (Wieringa, Tommy)**



Tommy Wieringa debuteerde in 1995 met de roman *Dormantique's manco* en in 1997 verscheen zijn tweede roman *Amok*. Voor zijn derde roman *Alles over Tristan* mocht de auteur de Halewijnprijs 2002 in ontvangst nemen. In januari 2005 volgde *Joe Speedboot* waarvoor Wieringa de Ferdinand Bordewijkprijs voor verhalend proza kreeg en de Tzumprijs voor de beste zin in verhalend proza van het jaar 2006.

Joe Speedboot vertelt het verhaal van Fransje, een jongen met een zware handicap die enkel nog één arm kan bewegen en in het dorp Lomark woont. Hij is schrijver van dorpsgeschiedenissen en de verteller van dit verhaal, praten kan hij niet meer. Zijn grenzen en die van het dorp worden verlegd als Joe Speedboot in hun leven stapt. Horizonten worden verruimd en dat niet alleen door Joe. Kleurrijke figuren als zijn stiefvader Papa Afrika en de knappe Zuid-Afrikaanse Picolien Jane spreken tot de verbeelding. Vooral de laatste wordt een onuitputtelijke bron van inspiratie voor Fransje. Fransje deelt zijn boek op in twee delen waarvoor hij de inspiratie vindt in een boek van Miyamoto Mushashi: “Er wordt gezegd dat de samoerai een tweevoudige Weg heeft van het penseel en het zwaard.” Eerst bewandelt Fransje enkel de weg van het penseel, of de pen. Hij schrijft neer wat er gebeurt. In het tweede deel bewandelt hij het pad van het zwaard en neemt hij, onder impuls van Joe, deel aan de actie. Hij wordt een uitmuntend armworstelaar.

Joe Speedboot valt onder de noemer ontwikkelingsroman. Het is inderdaad een roman over opgroeien, op je bek gaan en terug opstaan. Liefdesperikelen, vriendschap, onrust, rivaliteit, jaloezie... borrelen op in de tragikomische, soms absurde lotgevallen van de vrienden. Ook het taalgebruik in het boek verkent hoogtes en laagtes: van poëtisch naar vulgair en terug, dikwijls gevat, nooit saai. Een soms ontroerend, dikwijls grappig boek dat leest als een trein. Voor jongeren vanaf 16 en volwassenen.

***Mevrouw Verona daalt de heuvel af* (Verhulst, Dimitri)**



Sinds het verschijnen van *De helaasheid der dingen*, de winnaar van de Gouden Uil Publieksprijs 2006, staat de Belgische auteur Dimitri Verhulst volop in de belangstelling. Er werd dan ook reikhalzend uitgekeken naar de publicatie van Verhulsts volgende roman, *Mevrouw Verona daalt de heuvel af* (2006).

In *Mevrouw Verona daalt de heuvel af* volgt de lezer mevrouw Verona op een koude februaridag terwijl ze de heuvel van Oucwègne afdaalt, wetende dat ze door haar ouderdom in de vrieskou zal sterven. Tijdens de afdaling wordt een nostalgische beschrijving gegeven van Oucwègne en de kleurrijke inwoners van dit vergeten dorp waar zelfs een koe de functie van burgemeester op zich kan nemen. Tegenover de anekdotische verhalen over de ongepolijste dorpelingen staat het tedere relaas van de innige liefde tussen de kunstzinnige inwijkelingen mevrouw Verona en haar vroeg overleden man meneer Pottenbakker.

Dat Verhulst in *Mevrouw Verona daalt de heuvel af* een totaal andere kant van zichzelf als auteur laat zien, mag uit deze samenvatting wel duidelijk zijn. Wie aan dit boekje begint met *De helaasheid der dingen* in zijn of haar achterhoofd zal even moeten wennen, maar deze gevoelige liefdesfabel is zo teder geschreven dat het op zich gewaardeerd moet worden. Dimitri Verhulst profileert zich in *Mevrouw Verona daalt de heuvel af* wederom als woordkunstenaar en het boek was dan ook terecht een van de zes genomineerde boeken voor de AKO Literatuurprijs van 2007. Dus nestel je in een gezellige zetel voor deze liefdevolle en hartverwarmende wintervertelling.

***De helaasheid der dingen* (Verhulst, Dimitri)**



In *De helaasheid der dingen* beschrijft Dimitri Verhulst op gevoelige en humoristische wijze zijn jeugdjaren. De jonge Dimitri groeit op in Reetveerdegem bij zijn vader die na het vertrek van zijn vrouw terug bij zijn moeder is ingetrokken. Terwijl de vader van Dimitri en zijn werkloze broers Potrel, Witten en Zwaren hun dagen vullen met het drinken van alcohol, probeert Dimitri's grootmoeder haar kleinzoon een goede opvoeding te geven.

De helaasheid der dingen bevat een rijkdom aan maatschappelijke thema's, zoals standenverschil, marginaliteit, alcoholisme, opvoeding en pleegzorg. Verhulst is een woordkunstenaar en hanteert in *De helaasheid der dingen* een schrijfstijl die zowel een gevoel van betrokkenheid als van afstandelijkheid tot uiting brengt.

De flaptekst:

In "De helaasheid der dingen" keert de schrijver terug naar zijn geboortegrond in Reetveerdegem. We maken kennis met zijn vader, Pierre, die zijn paar uur oude zootje in een postzak op zijn fiets langs alle kroegen van het dorp rijdt om hem aan zijn vrienden te tonen; zijn grootmoeder, wier nachtrust al te vaak verstoord wordt door de politie als die weer eens een van haar dronken zonen thuis komt afleveren; en niet te vergeten de werkloze nonkels Potrel, Witten en Zwaren, voor wie een wereldkampioenschap zuipen het hoogst haalbare is en die leven volgens het adagium 'God schiep de dag en wij slepen ons erdoorheen'. De helaasheid der dingen is zowel een gevoelige ode aan als een hilarische afrekening met het dorp van een jeugd. Verhulst is een sterk stilist, die met veel gevoel voor timing en vertelkracht de aandacht van zijn lezers vasthoudt van de eerste tot de laatste bladzijde.

Extreem luid en ongelooflijk dichtbij (Jonathan Safran Foer)



Jonathan Safran Foer werd in 1977 in Washington geboren en studeerde filosofie en literatuur aan Princeton. In april 2002 verscheen *Everything Is Illuminated* (*Alles is verlicht*), zijn debuutroman, nu wereldwijd vertaald. Hij begon dit boek te schrijven toen hij nog studeerde aan Princeton. In april 2005 werd zijn droomdebuut gevolgd door *Extremely Loud and Incredibly Close* (*Extreem luid & ongelooflijk dichtbij*). Op de filmrechten van deze

roman is al een optie genomen. Deze tweede roman is op zijn eigen manier opnieuw zeer origineel.

Oskar Schell heeft zijn vader verloren bij de aanslagen op het WTC in New York. Na de begrafenis vindt hij een sleutel in een envelop in een vaas. Op de envelop staat de naam Black geschreven. Oskar gaat op zoek naar het slot dat bij deze mysterieuze sleutel past. Op die manier probeert hij betekenis te geven aan de dood van zijn vader. Tijdens zijn tocht door New York ontmoet Oskar de oude meneer Black, die ironisch genoeg al jaren in hetzelfde gebouw als hem woont. Voor het eerst sinds lange tijd verlaat Black zijn appartement om met Oskar mee te gaan tijdens zijn zoektocht. In een tweede verhaallijn wordt de geschiedenis verteld van Oskars grootouders die hebben moeten leren leven met de gevolgen van de Tweede Wereldoorlog.